

monnigi wodra Ma rohhi lindude läbbi teise male istutud, mis nüüd seálgi omma fassö sadab. Agga kui sedda wist waliks nærate, kui julgeste ütlen, et kaarn õige oskaja kärner, kes jo monne tamme diete kui melega istutanud? Ommeti segi polle näljajut. On sedda silmaga nähtud, et kaarn nölkaga augukest mulda uristab; lasseb siis ühhe tammetõrro nöffa otsast siinna sisse tuluda, ning mattab tedda nimaks mulla ja samlattega finni. Ei lind küt tahha puud istutada. Demmis omma nou ja murre. Eest ta mattab tammetõrro Ma sisse, ennesele toidusse waraks, unustab párrast omma kobakest; agga tam ikka istutud, ning ommal atal puuks ülleneb! —

Monni pu faswab fa jõe kilda pedil; seme langeb okstest wette, ehk wiib tedda fa lange tuul ja suur wessi, mis ülle fallaste touchnud, jõkke ja seált alla, punni teises lohbas kilda külge finni jäab, ehk uus weetouminne tedda Ma peale kannab. — Mon-

nigi iwivile jõega merresse alla lähhåb, ja seált teise pole randa, et wodras Ma tedda saab ommale párrima. Eest on jo siin ja seál sedda rohto ja neid taimekessi umbrohho wisi hakkand faswama, mis neis mades enne fogont ep olle nähha vlnud, agga mis ülle merre maal, ranna liggidal, faswamas on; kust siis sedda arvata, et seme senna soudnud. Nenda silm nähtavalt tössi, et keik Ma ja taewa wæd, et tussi ja rahhed, lummi ja uddo, ja suut kange tuul peawad Jehowa sanna járrele teggema. Laul 148, 8.

5.

Et meie kord olleme hakkand mitmesugusest seemnest jutto aitama: siis árgo segi Loja armohool jágo nimmetamatta, et Demma igga seemne soulle omma issi warjo ümbermurresenud. Nenda kui igga ellawas lomal omma wastohakkamise noud lodud: nenda fa igga seemnele omma kaitssja fatte. Ühobel seemne soul se fatte warjuks ümber, teisel jälle teine, et, ni kaua kui iddo ja